

inden Kl. 12^u, som de Herrer nok ville erindre. Næste Aar behandlede Folkethinget slet ikke Finantsloven, men forfastede den ved 1ste Behandling. Man har altsaa ikke nogen Afstemning i Folkethinget at holde sig til. Da toge de to Ministre selv 21,805,965 Kr., altsaa henved 22 Mill. Kr. De ere saaledes komne 4 Mill. Kr. over, hvad de havde taget det foregaaende Aar, og der er i alt Fald en Stigning over Folkethingets sidste Afstemning af 6½ Mill. Kr. For Finantsaaret 1887—88 bevilgede Folkethinget 16,806,108 Kr., altsaa omtrent 17 Mill. Kr. Jeg gjør opmærksom paa dette Tal; det viser, at trods Alt, hvad der var foregaaet, bevilgede Folkethinget næsten 1,300,000 Kr. mere end sidste Gang, det behandlede Finantsloven. Der var saa lidt en Art Uvillie tilstede fra Folkethingets Side mod i og for sig at behandle de militære Budgetter, hvad man end ellers mente om Regjeringens provisoriske Politik; der viste sig ikke nogen synlig Uvillie paa Finantsloven, siden det bevilgede saa meget mere, 1,300,000 Kr. mere, end det bevilgede sidste Aar, da det behandlede Finantsloven. Men det Aar toge de to militære Ministre i Alt 25,033,791 Kr., altsaa 25 Mill. Kr. mod Folkethingets bevilgede 17 Mill. Vi ere nu komne op til en Stigning af 8 Mill. over det, Folkethinget havde tænkt sig.

Saa komme vi til Finantsaaret 1888—89. Atter der bevilgede Folkethinget 16,841,665 Kr., altsaa atter henved 17 Mill. og 40,000 Kr. mere end forrige Aar. Da toge de to militære Ministre 26,122,994 Kr., altsaa 26 Millioner. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det Aar var den samlede Indtægt 55,880,420 Kr., altsaa c. 56 Mill., saaledes at de to Ministre paa det Allernærmeste toge Halvdelen af Statsindtægterne til deres Brug. Det var i 1888—89. For indeværende Aar foreligger der intet Statsregnskab, saa Sammenligningen kan ikke blive nøiagtig, men Folkethinget bevilgede for indeværende Finantsaar omtrent det Samme som for i Fjor, henved 17 Mill. Kr., og hvis man vil tage efter de provisoriske Budgetter, som foreligge i Ministerialtidenden, kommer man op til 24½ Mill. Kr. Men jeg tror ikke derved, man skal tro, at de have taget mindre, det vil nok vise sig af Statsregnskabet, naar det

kommer. (Stemmer: Og Tillægsbevillingen!) Saa ogsaa Tillægsbevillingen. Der er ikke nogen Fare i saa Henseende, ærede Medlemmer kunne være sikre paa, at der er taget 8 à 9 Mill. mere, end Folkethinget havde tænkt sig at bevilge. Hvis jeg regner det for 8 Mill. Kr., altsaa ikke mere, som jeg faktisk veed ere brugte, og dertil lægger de Summer, Ministrene i disse 5 Aar have taget mere end det, Folkethinget havde tænkt at bevilge, kommer jeg til 34 Mill. Kr. I Statskassen var der den 31te Marts 1885: 57 Mill. Kr., og der er efter Finantsministerens Opgjør, eller vil være ved Udgangen af Marts Maaned 30 Mill. Kr., det vil altsaa sige: en Forringelse af 27 Mill. Kr. Hvis altsaa Regjeringen havde fulgt Folkethingets Finantspolitik, saa havde der, i Stedet for at der nu er 30 Mill. Kr., altsaa været 64 Mill. i Kassen. Det synes jeg illustrerer meget godt Stillingen overfor Regjeringen. Jeg vil erindre om, at i disse Dage have vi haft adskillig Tale her om Jernbaneanlæg, og der har, som det rigtigt er bemærket af et æret Medlem — jeg tror det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgfreds (Korsgaard) — den ærede Indenrigsminister vist sig som Jernbaneminister høist uvillig til nye Jernbaneanlæg, og Grunden har været den, at det var ham for dyrt at komme til nye Jernbaner af Hensyn til Landets økonomiske Vel. Det var Noget, man ikke i Dieblicket kunde give sig af med, fordi det kostede altsor mange Penge. Naar den ærede Indenrigsminister pleier at tale om den Slags Ting, siger han, at en Sum paa 50 Mill. Kr. vil være aldeles uoverskommelig med Hensyn til den Art Jernbaneforlangender, som stilles herfra. Der vil jeg altsaa sige, at den ærede Regjering har i disse 5 Aar ganske rolig taget til Militærudgifter ud over Folkethingets Bevillinger 34 Mill. Kr., og man kan jo, efter hvad der nu foreligger, med Hensyn til Middelgrundsførtet med nogenlunde Sikkerhed sige, at vi ved næste Finantsaars Udsløb omtrent staa oversfor 50 Mill. Kr. Det vil altsaa sige, at for 6 Aars Bedkommende har Regjeringen med roligt Hjerte — ganske sikker paa, at det var Noget, som Landet kunde staa sig ved — dertil brugt netop den Sum, som man negter Landets økonomiske